

Потруди се, милий синко,
Врагове да побѣдишъ.“

Заточение на първитѣ Бъл. владѣци.

Я гледайте, братя мили,
Що се върши тамъ на брѣга,
При нашата свята църква
Въ Цариградъ—Фенеръ.—2
Гръцка злоба тамъ надвива
На нашата свята правда,
Надъ нашето простодушие
Надъ искренността.—2
Съ коварството тѣ открадватъ
Милитѣ ни святи отци
И съ радостъ ги испращатъ
Въ заточение.—2
Ето, вече на морето
Лодки стоѣтъ и се готвятъ
Да приематъ въ своитѣ назви
Нашитѣ слънца.—2
И морето веч' зашумѣ,
Дига вълни и се гордѣй,
Че ще носи всичко, що е
Най мило за насъ.—2
Ето вече на морето,
Тамъ на брѣга наш'тѣ отци
И около тѣхъ старо й младо
Сълзи проливатъ.—2
Но сълзи имъ не помагатъ!
Параходъ се веч' задими,